

műnk, a szegedi Fehértavat bemutató Vadvízország című film elkészítésében. Biológiai munkásságát ezen a helyen nincs mód részletesen ismertetni, ezért csak még két fontos tevékenységét emelem ki: jelentős szerepe volt abban, hogy a Szeged melletti Zsombói Kiserdő egy részét sikerült természetvédelmi területté nyilváníttatni, valamint botanikai nagy szerelmét, a Délalföld orchideáinak kutatását.

Helytörténeti munkássága a múzeumba kerülése után terebélyesedett ki. A múzeum helytörténeti gyűjteménye részére összegyűjtötte az 1956-os forradalom emlékeit. Első nagyobb helytörténeti munkája Dankó Pista születésének 100. évfordulóján, 1958-ban jelent meg: Dankó Pista-émlékkoszorú születésének centenáriuma. A sors keserű véletlenje, hogy utolsó munkája, amely szinte halála napján került a nyomdából: Hulló levél, sárga levél – Regényes emlékezés egy magyar dalköltőre, egy monográfia nagyságú és értékű összegzése Dankó kutatásának. A múzeumban 1965-től nyugdíjazásáig a helytörténeti részleg vezetője volt. Helytörténeti tevékenysége szinte mindent felölelt, ami Szegeddel kapcsolatos. Nem volt számára kiemelten fontos, vagy elhanyagolható kérdés, csak események voltak, amelyeket a lehető legalaposabban kell feltárni, hogy tanulni lehessen belőle. Az „aprómunka” mestereként szinte észrevétlenül tisztázott számos olyan kuriózumot, amelyek bizonyára feledésbe merültek volna. Egyedülálló érzéke volt a város hajdani világát bemutató, kallódó dokumentumok felkutatására. Számos tanulmánya jelent meg a múzeumi évkönyvekben, folyóiratokban, napilapokban. Jelentős volt azoknak a néhány soros karcolatainak a száma, amelyben egy-egy helytörténeti eseményre, érdekességre hívta fel a figyelmet. Számtalan előadást tartott a legváltozatosabb biológiai, helytörténeti témákból. Legendás volt emlékező képessége. Legyen erre példa, amikor egy Damjanichcsal kapcsolatos problémáival nem sokkal a halála előtt felkerestem, szinte egy pillanat alatt, a rá jellemző pontossággal, hatalmas könyvtárából elővette azt a könyvet, amiben megtaláltam a választ kérdésemre.

Nyugdíjazása után újból jelentősebb helyet kaptak biológiai kutatásai, terepmunkája. Szinte egész haláláig dolgozott. Még 1997 novemberében elküldte előadásának az anyagát a múzeum előadóülésére, de azt már egyik munkatársa olvasta föl december 1-jén.

E a sokoldalú életút végére tett pontot 1997. december 15-én halála. Egykori lakóháza falán elhelyezett emléktábláját családtagjai, tanítványai, tisztelői és volt munkatársai jelenlétében 2002. december 14-én avatta fel Botka László Szeged megyei jogú város polgármestere.

Bogdán Lajos

HÍREK

Ötéves a hajdúböszörményi népzenei együttes

Hajdú-Bihar megye egyik leggyakrabban szereplő amatőr csoportja évente 25-30 alkalommal lép közönség elé. 1997-ben szervezte meg Fülöpné Ruha Margit népzene tanárnő. 1999-ben nyolc megye húsz együttesének országos minősítőjén már Krasznai István vezetésével eziüst fokozatot szereztek. Első lépésekben lelkes szakmai tanácsadójuk volt az országosan ismert Benczéné dr. Mező Judit. Repertoárjukban fontosnak tartják, a dr. Papp János által Pródon gyűjtött dalokat, amiket nem kis örömükre 2000 húsvétján a Kossuth Rádió is bemutatott. E mellett megszólaltatnak bihari, hortobágyi, dunántúli, palóc, szatmári, dél-alföldi gyűjtéseket is.

Az együttes jelenleg hat citerásból és tíz énekesből áll. Hajdúböszörmény és környéke mellett messzi vidékekre is eljutottak. Legemlékezetesebb sikereik színhelye a dunántúli Újrónafő, a Határon Túli Magyar Tanítók Akadémiájának záróünnepsége, a 10. Edelényi Hét megnyitója. Rendszeresen szerepelnek a Megyei Népzenei Találkozókon.

Külföldön eddig háromszor jártak. Legszívesebben a romániai VI. Bihari Földvári Ifjúsági Napokra emlékeznek, hiszen amatőr csoportnak ritkán adatik meg, hogy csaknem 4000 főnyi lelkes közönség előtt muzsikálhat.

Az ötéves jubileumi ünnepségükön igazi különlegességnek számított, hogy az MTA Népzenei Kutatócsoportjával kiépített jó kapcsolat révén bemutathatták az 1925-ben, dr. Ecsedi István által fonográfhangon rögzített böszörményi pásztordalokat. Az ünnepi műsort régi citerák és mai kézműves termékek kiállításai is színesítette. Talpalávalót a debreceni Szeredás együttes játszott, a helyi néptáncosok – Boros Éva és Szegedi Csaba közreműködésével.

Dr. Varga Gábor